

1 MEI 1925

No. 9

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden. 1 Joh. 1:7

TOESPRAAK GEHOUDEN DOOR JAMES E. TALMAGE TE AMSTERDAM 18 MAART 1925.

Het is met oprechte vreugde, dat ik mijn medebroeders en zusters van de Kerk in Amsterdam ontmoet. Ik breng tot u van het Presidentschap der Kerk en van den raad der Twaalven hun beste groeten en biddende wenschen dat alles wel met u gaat. Ik heb het voorrecht gehad in de laatste paar weken de Heiligen der Laatste Dagen in vele landen te bezoeken; in Frankrijk, Zwitserland, Duitschland, Denemarken, Zweden, Noorwegen en nu in Holland; en waar ik ook de Heiligen der Laatste Dagen ontmoet, ik vind hen overal dezelfde. Het is voor mij een zaak van groote vreugde en blijdschap, dat waar ik ook de Heiligen der Laatste Dagen ontmoet, ik mij thuis gevoel; en waar wij ook vergaderen, schijnen zij zich thuis te gevoelen met mij. Alhoewel wij verschillende talen spreken, verstaan wij toch elkanders harten; en dit is zooals het behoort, want wij zijn allen broeders en zusters in de Kerk, allen kinderen van denzelfden Vader en we zeggen van dezelfde Moeder in den geest. Ik kom tot u als uw broeder en groot u als mijn broeders en zusters.

De orde van deze Kerk wordt bestuurd door het beginsel van liefde en vertrouwen. Zij vaardigen geen orders en geboden uit als officieren in het leger en de marine te doen hebben, maar zij geven raad en overleg en verwachten dat het volk er gehoor aan geeft. De autoriteit en macht van het Heilige Priesterschap is aan den mensch gegeven, opdat zij hun medemenschen beter mogen dienen en aan het menschedom meer goed kunnen doen.

Herinnert gij u de woorden van Christus in de dagen van ouds, „Maar de meeste van u zal uw dienaar zijn” (Matth. 23: 11) en allen, die in deze Kerk presideeren, zijn dienaars van het volk, in den zin om in staat te zijn hen te helpen, niet om onderdanig te zijn aan de kuren van het volk, maar in den zin om geplaatst te zijn de menschen te helpen. De algemeene autoriteiten der Kerk beschouwen zich als presideerende dienaars onder de menschen. De leeringen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn geen leeringen van menschen, d.w.z. dat zij niet de leerstellingen van menschen zijn, dan alleen zulke als de leeringen van den Heere Jezus Christus zelven.

Het Evangelie, dat heden in deze Kerk gepredikt wordt, is het Evangelie dat gepredikt werd door den Heere Jezus Christus en door de Apostelen in de dagen van ouds. Herinnert gij u dat vele menschen te dien tijd onderzochten of Jezus Christus van Zichzelven sprak, of van Eén, die grooter was dan Hij. Hij gaf hen zeer eenvoudige middelen om uit te vinden, „want”, zeide Hij, „Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek” (Joh. 7: 17). Is dat geen eerlijke proef? Dezelfde belofte en hetzelfde offer wordt heden gegeven. Alles wat wij zendelingen doen, is de menschen uit te noodigen om te komen en voor hunzelve te leeren of dit de Kerk van Christus is of niet. Opdat wij het mogen weten, moeten wij ons onderwerpen aan de geboden van den Heere; en is dat beginsel van gehoorzaamheid niet werkend in ons leven? Wij zijn er tamelijk aan gewend in gewone bezigheden. Hedenavond zitten wij in deze geriefelijke zaal met het beste kunstlicht, dat den mensch tot nog toe heeft kunnen voortbrengen; en toch dezelfde macht, die ons dit licht geeft, is de macht van den bliksem en onweder. Wij zijn er niet bevreesd voor, want wij hebben geleerd het te bedwingen. Wij brengen het met veiligheid in onze kamers en het bedient ons als onze voorlichter. Wij kunnen maken, dat deze kracht als middel gebruikt wordt om onze kamers te verwarmen. Wij kunnen dezelfde kracht gebruiken om onze machinerie in beweging te brengen. De trams worden door die kracht voortbewogen. Het kan uw naaimachines en molens in werking zetten; in 't kort, het is uw slaaf. Nu, door welke middelen heeft de mensch zulke macht over de wondervolle kracht der natuur verworven. Door gehoorzaamheid aan de wetten van electriciteit. Indien wij zelfs de minste van die wetten ongehoorzaam zijn, zal diezelfde kracht, die stroom, die aan ons verzoek gehoor gaf, een macht van verwoesting worden. Een losse schakeling b.v., een losse draad, zelfs vuile en smerige einden van den draad met wat zij ook in aanraking mogen komen, kunnen een kortsluiting in den stroom veroorzaken en zoodoende het huis in brand zetten en misschien een groot verlies van menschenlevens met zich naslepen. Dus, gij ziet dat gehoorzaamheid ons macht

geeft, gehoorzaamheid brengt ons vrijheid en eer, zij brengt ons verzekering van onze levens; en zonder gehoorzaamheid komt er wanorde, verwoesting en dood.

Het beginsel van gehoorzaamheid is eeuwig. Wij moeten gehoorzamen indien we macht willen hebben. Wie is de man die op heden de straten van deze groote stad vrij bewandelt, niet bevreesd zijnde dat de politieagent hem op den volgenden hoek in hechtenis zal nemen? Hij is de persoon die gehoorzaam is aan de wet; maar degene, die een wet tot zichzelf wordt en weigert te gehoorzamen, die beweert dat hij vrij is en doet zooals hij verkiest, zal zichzelf zeer waarschijnlijk achter de tralies vinden, en wat is zijn vrijheid dan? Zoo is het in alle omstandigheden van ons leven. Door gehoorzaamheid maken wij vooruitgang.

Ik denk wel dat gij allen weet wat de camera of fotografietoestel is. Het is heden heel veel in gebruik. Gij weet, het bestaat hoofdzakelijk uit een lens en een lichtdichte doos, die zóó samengesteld is, dat een gevoelige plaat op den juisten afstand geplaatst kan worden achter de lens. Voor mij wordt het wonder der fotografische plaat met de jaren grooter en grooter. Denk er eens over na. Die plaat is in het donker geweest sedert zij gemaakt is. De plaat krijgt haar plaats in de camera; ongetwijfeld is de momentsluiting van de lens misschien voor een honderdste van een seconde geopend en het licht passeert door de lens en valt op de plaat. Die plaat ziet voor één honderdste van een seconde uit op de wereld en o, hoe goed heeft zij zich niet herinnerd wat zij zag! Misschien was het een landschap waarop zij tuurde, of het aangezicht van een geliefde, zittende in een stoel; en zij vergeet niets. Na de opname wordt de plaat in een donkere kamer genomen, uit de lichtdichte doos verwijderd en door chemische vloeistoffen ontwikkeld. Wanneer zij droog is, houden we haar tegen het licht en zien de foto; en van het negatief kunnen we zoo-veel positieve afdrukken maken als we verkiezen. Nu, hoe is dit wonder naar voren gebracht? Door strenge gehoorzaamheid aan de wetten van het licht en al de mechanische wetten en regels, die in het bewerken van de camera zijn inbegrepen, en aan al de chemische wetten, die inbegrepen zijn in de ontwikkeling van de plaat; en slechts door die gehoorzaamheid kunnen wij een gunstigen uitslag verkrijgen. Indien wij zelfs de minste van deze wetten breken, falen wij in het verkrijgen van de foto; en inplaats van een goed negatief, hebben we slechts een verknoeide plaat. Zoo kunnen we andere illustraties in overweging nemen, en zien dat wij door gehoorzaamheid in staat zijn de zegeningen te verwerven. Mannen der wetenschap van dit land zijn heden in hun laboratoriums bezig en ijveren andere wetten der natuur te ontdekken, die nog niet bekend zijn. En waarom wenschen zij zulke ontdekkingen te maken? Omdat we mogen weten deze wetten te gehoorzamen, want zij weten dat door gehoorzaamheid aan hoo-

gere wetten wij grootere en hoogere zegeningen zullen ontvangen.

Wij zijn zeer gewend om gehoorzaamheid te betoonen in deze gewone bezigheden; en toch zeggen velen dat gehoorzaamheid in geestelijke zaken niet noodig is. Ik heb een wonderlijke geschiedenis in mijn gedachten, die geschreven staat in het 2de Boek der Koningen. Het is een korte geschiedenis, en, zooals ge weet, is het heden de tijd van korte verhalen. Indien die geschiedenis nu voor de eerste maal gepubliceerd zou worden, zou zij den eersten prijs behalen; ik geloof in wedijver. U kunt het voor uzelf lezen. Het is het 4de hoofdstuk in II Koningen, beginnende met het eerste vers en eindigende met het zevende. Het is de geschiedenis van een vrouw, die tot den profeet Elisa kwam. Zij was een weduwe. Zij kwam om hulp en zeide tot den profeet: Man van God, mijn man was een rechtvaardig man, die zijn God al de dagen zijns levens gediend heeft; maar hij werd ziek en is gestorven en heeft enige schulden achtergelaten, die niet betaald waren. Hij zou ze zekerlijk betaald hebben, indien hij geleefd had, maar hij stierf en zijn schuldenaren zijn gekomen en verlangen dat ik hen betaal; en aangezien ik geen geld heb, zullen de mannen der wet komen en mijn twee zonen nemen, en hen als slaven verkoopen. Dat was de wet van dien tijd, alhoewel het vreeselijk mag toeschijnen. Onder die wet, indien een man zijn schuld niet kon betalen, namen zij zijn goederen, en indien die niet voldoende waren om de schuld te betalen, namen zij zijn kinderen een voor een en verkochten hen als slaven. Indien de opbrengst van de kinderen niet genoeg was om de schuld te betalen, werd de vrouw van den man verkocht en dan, indien zij niet voldoende opbracht, moest hij ten laatste in slavernij gebracht worden. O, nu rillen we als wij over zoo'n wet denken; maar deze weduwe was lijdende onder die wet, en zij kwam en vertelde haar verhaal aan den man van God; en Hij zeide tot haar: „Wat hebt ge in uw huis?” Natuurlijk bedoelende: Wat hebt ge dat mogelijk aan de schuld betaald kan worden? Zij zeide: „Ik heb niets meer dan alleen een kleine kruik met olie.” Nu, olie te dien dage was een artikel van voedsel; olijfolie is wat bedoeld werd. Het werd gebruikt bij het koken en wordt nog steeds gebruikt door degenen, die haar waarde weten en het kunnen bekostigen. Het was een hoofdartikel op de markt. Het kon te allen tijde als contant geld genomen worden, of als verzekering voor schulden; want het kon gemakkelijk verkocht worden; maar zij had slechts een kleine kruik, misschien net genoeg om er een maaltijd voor haar gezin mede te koken. Maar de profeet vertelde haar wat zij doen moest: Ga terug naar uw huis, zeide hij, en leen van uw bureu al de vaten die ge kunt krijgen, potten en pannen, ketels en kannen, en neem ze alle in een kamer die u kunt sluiten. Neem niemand dan uw zonen in met u, en als ge de deur gesloten hebt, neem dan de kleine kruik met olie, giet de olie in de eerste kruik en dan in

de volgende en zoo voort. Nu, de weduwe kon wel gezegd hebben aan den profeet: O heer, die kleine kruik bevat maar zoo weinig olie, het zal niet veel vaten nemen om te houden wat daarin is. Maar zij zeide dat niet. Zij was gekomen om den profeet te vragen wat te doen. Hij heeft haar verteld wat zij doen moest. Zij ging heen en deed het. Zij gaderde al de vaten die zij kon leenen en sloot zich in de kamer met haar zoons. Zij opende de kruik en goot de eerste kruik vol. Zekerlijk konden wij haar niet kwalijk nemen, indien haar hand beefde en haar adem kort was; maar als zij goot, het vat vulde tot aan den rand en er was nog olie in de kleine kruik, dan ging zij over naar de volgende kruik totdat die vol was, en nog steeds was er olie over; dus vulde zij de volgende en de volgende en nog eens, totdat ze allemaal vol waren en de kruik was nog niet ledig. Zoo zeide zij tot haar zoons: Breng mij nog een andere kruik. Maar zij zeiden: Wij kunnen niet, moeder, want we hebben alles geleend wat we konden krijgen. Dan lezen we: „En de olie stond stil”.

Het was geen olie zooals we in de bioscoop zien, dat slechts scheen alsof het daar was; het was echte olie. Verder lezen we: „Toen kwam zij en gaf het den man Gods te kennen, en hij zeide: Ga heen en verkoop de olie, en betaal uwen schuldheer; gij dan met uwe zonen leef bij het overige.”

Een interessante geschiedenis niet waar? Maar, nu wensch ik u een vraag te stellen en wees zoo goed het voor uzelf te beantwoorden: Geloofst gij in deze dagen aan z.g. hoogere critiek en vrije gedachten? Geloofst gij in deze geschiedenis? De jongeling, die in de school studeert, zal zeggen: „Ik kan bewijzen dat ge niet meer uit die kruik kan krijgen dan er in was.” Maar dat is dwaas. Ik kan er meer uit krijgen dan er in is. Kan ik het niet ledigen en weder vullen, en weer, en weer? Ik kan het water er zoo vlug in laten loopen als het er uit loopt; en kan er natuurlijk zodoende meer uit krijgen dan er in is. Nu is het slechts redelijk dat ik de vraag voor mijzelf zou beantwoorden. En gij zoudt mij gaarne willen vragen of ik die geschiedenis geloof of niet. Ja, ik wel, ik geloof er elk woord van. Waarom zou ik er niet in gelooven? Staat het niet geschreven in het Boek der Koningen? Dat boek staat aangeschreven als autoriteit en is aangeschreven geweest als autoriteit voor eeuwen en eeuwen vóór den tijd van Christus en sedert dien tijd. Maar gij zegt dat het zoo niet kan wezen. Dus omdat ge niet verstaan kunt dat het zoo moet zijn, is dat een goede reden? Kan er niets in deze wereld wezen dan alleen datgene dat ik begrijpen kan? O, het zou een rampzalige wereld wezen, indien dit het geval was, want er zijn zoovele groote en goede dingen in de wereld, die ik niet verstaan kan. Dat te zeggen dat niets heeft plaats kunnen hebben, uitgezonderd datgene dat ik kan uitleggen, is een onzinnige verklaring.

Er was een kracht, werkende in het geval van de vrouw en de olie, die niet over 't algemeen in overweging genomen wordt. Het is de kracht van gehoorzaamheid; en door die kracht was het wonder tot stand gebracht, net zooals gehoorzaamheid aan de wetten van electriciteit, licht of verwarming, onverschillig hoe we de kracht in toepassing willen brengen, net zooals gehoorzaamheid aan de wetten van licht in de camera het portret geven zooals wij het verlangen. Zoo is ook de gehoorzaamheid, die in verband met de dingen Gods is, ons de beloofde zegeningen zullen brengen. De Heere heeft gezegd dat door gehoorzaamheid aan zekere geboden wij zaligheid kunnen beërven; want heeft Hij niet nadrukkelijk verklaard: „Hij die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden?” Verklaarde Hij ook niet: „Tenzij iemand geboren is uit water en geest, hij kan het Koninkrijk van God niet ingaan.” Wil iemand van u zeggen dat gehoorzaamheid niet noodzakelijk is omdat ge misschien niet verstaan kan waarom het is? Is er geen reden genoeg in het feit, dat de Heere Jezus Christus het verlangt? Ik betwijfel dat er te eeniger tijd een mensch op deze aarde geweest is, uitgezonderd de Heere zelf, die de volle waarheid en philosophie van den doop verstond.

Menig twijfelaar heeft gezegd dat hij niet verstaan kan waarom wij in water gedoopt moeten worden; en daarom wil hij dat beginsel niet aannemen en wil niet in water gedoopt worden. Dat doet mij herinneren aan een goede, oude dame van kort geleden. Zij was een beminnenswaardige vrouw, maar zij had haar heele leven in een klein dorpje gewoond, waar geen electrisch licht was, noch trams, die door electriciteit voortbewogen werden. Ik betwijfel dat die oude dame ooit van electriciteit gehoord had. Eenige van haar bloedverwanten namen haar op zekeren dag mede naar de stad en zij zag daar vele vreemde dingen. Op een avond was zij met eenige van het jongere geslacht in de kamer gezeten toen het donker begon te worden, een van hen nam haar bij den arm en leidde haar naar den muur, waar de electrische knop was en zeide: „Nu Grootma, indien u op dien knop drukt, zullen we volop licht hebben”. En de oude vrouw schudde haar hoofd en zeide: „Houdt me nu alsjeblijft niet voor den gek, juist omdat ik oud ben. Wie heeft ooit gehoord van een licht te verkrijgen door op een knop te drukken?” Indien die goede, oude ziel genoeg vertrouwen en geloof had gehad om op dien knop te drukken zooals haar gevraagd werd, zou zij licht gehad hebben, hetzij zij verstond hoe of het in werking gebracht werd, of niet. Maar zij wilde geen gehoorzaamheid betoonen aan het vereischte en zodoende had zij het plezier niet het licht aan te draaien.

Misschien weten wij niet precies waarom het noodzakelijk is dat de mensch in water gedoopt moet worden, buiten dat de Heere onze God het geboden heeft; maar indien we gehoorzaam zijn,

zullen wij zekerlijk de zegeningen hebben, hetzij we de reden voor dit alles begrijpen of niet. De Heere verlangt den doop van onze handen, maar laat ons vrij om te gehoorzamen of te verwerpen, met de verzekering dat we de gevolgen — zegeningen — kunnen verwachten, indien we willen gehoorzamen, en het uitblijven van die zegeningen, indien we weigeren gehoorzaam te zijn.

Dat is de boodschap van het Evangelie van Jezus Christus — gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. Gehoorzaamheid te betoonen staat niet in den weg met onze vrijheid, maar door gehoorzaamheid verzekeren we de zegeningen, die anders nimmer verkregen zouden worden. Er is geen andere weg om in het Koninkrijk van God te komen dan door onderwerping aan de wetten. Slechts door gehoorzaamheid aan de wet kunnen wij zalig worden. Op heden heb ik het plezier en de eer een gast in uw land te zijn. Er wordt van mij als een tijdelijke gast hier speciaal verlangd, zooals het van u allen verlangd wordt door deze natie, dat we de wetten van het land zullen gehoorzamen; en ik heb vertrouwen, dat indien ik de wetten van Holland gehoorzaam, ik veilig en beschermd zal zijn gedurende mijn verblijf; en ik ben verzekerd dat indien iemand van u naar het land zal gaan, dat ik mijn vaderland noem, indien ge gehoorzaam zijt aan de wetten van dat land, gij beschermd zult worden.

Deze zelfde beginselen kunnen met eerbied aan de dingen van God toegepast worden, en wij maken aan de wereld bekend, dat de Heere deze onderwerping vereischt, en wij slechts door zekere condities burgerschap in het Koninkrijk van God kunnen verkrijgen. De eerste van deze condities is, dat we onvoorwaardelijk geloof in den Heere Jezus Christus zouden hebben. De volgende is, dat we met allen ernst van onze zonden zullen keeren, dat in het woord van bekeering begrepen is, de bekeering, die ons het verkeerde doet inzien dat we gedaan hebben en dat ons zal leiden om beter te doen. Dan zullen we gedoopt worden door één die geautoriseerd is den doop te bedienen, opdat we de gave des Heiligen Geestes mogen ontvangen door het opleggen der handen. Deze zijn de condities, die in de dagen van ouds in toepassing gebracht werden, en zij zijn de condities, die op heden toegepast worden. Deze Kerk maakt aan de wereld bekend, dat deze wetten weder vastgesteld of weder geopenbaard zijn in deze dagen, en dat de Heer wederom van den hemel spreekt zooals Hij tot Zijn profeten gesproken heeft in de dagen van ouds. Beiden, de Vader en de Zoon, hebben zich in deze de laatste dagen geopenbaard aan den jongen man Joseph Smith en aldus is deze laatste bedeeling geopend en begonnen, duidelijk makende dat dezelve vereischten heden gemaakt zijn als in vroegere dagen.

Aan allen van u, mijn broeders en zusters, die in deze Kerk gekomen zijn, zeg ik: Laat ons voorzichtig zijn dat we een vergeving van onze zonden behouden. Laat ons het leven leiden, dat

door den Heere van diegenen vereischt wordt, die Zijn naam op zich genomen hebben. Aan u, mijne vrienden, die nog niet in deze Kerk opgenomen zijn, laat mij u aansporen om de uitnoodiging aan te nemen; want ik geef u mijn plechtige getuigenis dat dit de Kerk van Christus is, dat dit Evangelie het ware Evangelie van Jezus Christus is; en ik noodig u uit om te komen en van de zegeningen te genieten, die er bij beloofd zijn.

Dat we den geest van gehoorzaamheid in onze harten mogen hebben, en in staat zijn de zegeningen, die beloofd zijn, te verkrijgen, bid ik in den naam van Jezus Christus. Amen.

WAT DE WERELD WENSCHT.

Menschen, die niet gekocht kunnen worden.

Menschen, wier woorden hun wet is.

Menschen, die karakter boven weelde stellen.

Menschen, die een wil bezitten.

Menschen, die het goddelijke in het eenvoudige zien.

Menschen, die „liever rechtvaardig dan president zijn”.

Menschen, die hun persoonlijkheid niet willen verliezen in een menigte.

Menschen, die niets voordeelig willen indenken dat oneerlijk is.

Menschen, die juist zoo eerlijk wenschen te zijn in kleine dingen als in groote dingen.

Menschen, die geen overeenkomst willen sluiten met twijfelachtige dingen.

Menschen, wier ambities niet beperkt zijn tot hun eigen zelfzuchtige verlangens.

Menschen, die gewillig zijn hun persoonlijke belangen op te offeren voor het nut van het algemeen.

Menschen, die niet bang zijn kansen te nemen, die niet bang zijn voor falen.

Menschen van moed, die in geen enkele hoedanigheid van hun aard laf zijn.

Menschen, die grooter zijn dan hun zaak, die hun roeping overtreffen.

Menschen, die honderd centimeter voor een meter en vijf ons voor een pond willen geven.

Philantropen, die hun rechterhand niet willen laten weten wat hun linker doet.

Menschen, die niet één soort van eerlijkheid voor zakendoelcinden en een ander voor het persoonlijke leven er op na willen houden.

Jonge menschen, die trouw willen zijn aan hun hoogste idealen in weerwil van de spottende blikken en glimlachen van hun collega. SUCCESS.

(Improvement Era.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

Hoe kan Christus ons zalig maken.

... Zijn plan is samengesteld door gerechtigheid en genade...

De gevolgen van de verzoening door den Heere Jezus Christus tot stand gebracht, bevat 1°. algemeene bevrijding van lichamelijken dood, d.w.z. de verzekerde opstanding van al de dooden, en 2°. bevrijding van de gevolgen van persoonlijke zonde.

Het is niet meer dan recht, dat sedert de dood zich onvoorwaardelijk op het geheele geslacht geplaatst heeft door de handelwijze van onze eerste ouders, de verlossing daarvan gelijkerwijs algemeen zou zijn zonder inspanning of opoffering van onze zijde.

En iegelijk van ons zal verrijzen van den dood, onze onbelichaamde geesten zullen wederom intrek nemen in hun lichamen van vleesch en been, hetzij wij betrekkelijk schoon of besmet zijn van zonde; maar de tijd of orde van onze respectieve bevrijding van het graf zal onzen staat van gerechtigheid of schuld bepalen. En zoo betuigen de Schriiten er van. (Zie b.v. Joh. 5: 28-29; 1 Cor. 15: 23; Boek van Mormon 2 Nephi 9: 6-13; en Leer en Verbonden 88: 96-102).

Hierin is een wettelijke regeling tusschen gerechtigheid en genade. Door geen persoonlijke fout zijn wij sterfelijk; zonder persoonlijke verdienste zullen wij onsterfelijk gemaakt worden. Zulks is rechtvaardigheid. En alhoewel velen misdaden bedreven hebben, die veel afschuwelijker zijn dan Adams ongehoorzaamheid, zullen zij zelfs ten slotte van hun overerfelijke sterfelijkheid vrijgesproken worden. Zulks is genade. Het goddelijk plan van zaligheid, in werking gesteld door de verzoening, is gelijkerwijs van algemeene toepassing, zoodat een ieder een voordeeltrekken-de daarvan kan worden; maar dat plan is niet zelf-bewerkend. De Kerk van Jezus Christus vat in 't kort de toestanden op deze wijze samen:

„Wij gelooven dat de mensch voor zijne eigene zonden gestraft zal worden en niet voor Adams overtreding.”

„Wij gelooven dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en de verordeningen van het Evangelie.”

Hoe groot zijn vleeschelijke zwakheden en zondige neigingen, die door overerving worden nageslept, ook mogen zijn, weet elk

verantwoordelijk persoon het goede en het kwade met zekere mate van overtuiging; en in het beslissende vonnis van die ziel zal elk beginsel, hetzij van verontschuldiging of beschuldiging, rechtmatig in rekenschap genomen worden. Middelen in het maken van vergeldingen voor zonde, en daarbij een verkiesbaarheid vestigende, als gepaste voorwaarden voor vergeving of vergiffenis, zijn vrijelijk aan alle menschen geofferd; maar aan de voorgeschreven toestanden moet men zich onderwerpen, anders kan de verdrukking van zonden niet weggenomen worden.

Zaligheid is niet verkregen door enkel vragen. Het is een te kostbare parel om op wellustige wijze voor de voeten van de onbekeerden en niet wedergeborenen te werpen, die, onachtzaam van haar eeuwige waarde, uit noodzaak deze vertreden zouden in het slijk, waarin zij zich wentelen.

Het plan van Christus voor het zalig maken der menschenzielen, overweegt geen algemeene en onvoorwaardelijke vergeving van zonden. Dat zou gerechtigheid bespotten en genade als bedorven doen zijn. Zoover als ik persoonlijk voor zonden verantwoordelijk ben, ben ik, en ik alleen verantwoordelijk. Dit is recht. Maar alhoewel ik alle belangrijke vergoeding mogelijk maak aan mijn broeder, dien ik leel aangedaan heb, kan ik niet alleen de vlek van mijn schuld uitwischen. Om een vergeving van God te verkrijgen, wiens wetten ik overtreden heb, om wederom verzoend te worden door zijn boetedoening voor mijn overtreding, ben ik in grooten nood van hulp. Die hulp wordt verkregen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie van Jezus Christus. Ik ben niet zonder hoop gelaten, maar integendeel heb ik de goddelijke verzekering van mogelijke bevrijding. Dit is inderdaad genade.

„Hij die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.” (Mark. 16: 16).

Zoo sprak de Christus. Het geloof, hier aangehaald, bedoelt dat actief, edel en krachtig geloof, dat wij op onderscheidene wijze kenmerken als geloof. Een enkele goedkeuring van de gedachten aan eenig voorstel, zonder toepassing en uitwerking, blijft een geestelijke opvatting, en niets meer. Het deelgenootschap van geloof van onzen Heere met den doop, is een bewijs dat geen leeg of ijdel geloof van nut kan zijn tot zaligheid. Zuiver geloof in den Heere Jezus Christus leidt op natuurlijke wijze tot het gehoorzamen van Zijn geboden; en de eerste vruchten van geloof zijn belichaamd in bekeering. Geen ander dan de eerlijke, bekeerde geloover kan een aannemelijk candidaat wezen voor den doop.

Dus geen mensch kan op overeenstemmende wijze op zaligheid in het Koninkrijk van God hopen, tenzij door het Verlossingswerk van Jezus Christus; en het Verlossingswerk is in werking gesteld voor de vergeving der zonden door een persoonlijke in-

schikkelijkheid met de toestanden, die op uitdrukkelijke wijze zijn uiteengezet; „En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” (Heb. 5:9). De methode van Christus voor het besparen van zielen, is, die voorzien is van bepaalde middelen, die een ieder kan aannemen of verwerpen voor zijn eigen eeuwige voor- of nadeel.

Algemeene vergiffenis voor misdaden kan tot de vermeerdering van misdaden leiden. God's stelsel van welwillendheid, dat alles bevat en overtreft dat wij liefdadigheid noemen, bestaat in het helpen van zondaars om zichzelf te helpen. Onbepaalde gave kweekt armoede in beide, het tijdelijke en geestelijke begrip. De mensch kan zich niet alleen zalig maken, en net zoo waarachtig kan Christus niet alleen hem zalig maken. Gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie is de prijs van zaligheid.

Een Hebreëwsche profeet van ouds zette aldus in eenvoud het plan van zaligheid, dat afhankelijk is van het Verlossingswerk van Christus, uiteen: „Want ziet, Zijn bloed verzoent voor de zonden dergenen, die gevallen zijn door de overtreding van Adam, die gestorven zijn zonder den wil Gods ten opzichte van hen te kennen, of die onwetend gezondigd hebben. Maar wee, wee dengenen die weten dat zij tegen God opstaan: want de zaligheid komt niet tot dezulken, tenzij het is door bekeering en geloof in den Heere Jezus Christus.” (Boek van Mormon Mosiah 3:11-12).

In deze laatste dagen heeft de Heere dit gebod tot de Kerk gegeven: „Gij zult bekeering prediken en geloof in den Zaligmaker, en vergeving van zonden door den doop en door vuur, ja, zelfs den Heiligen Geest.” (L. & V. 19:31.)

Verslag van de Groningsche Conferentie. Gehouden 4 en 5 April 1925.

De Zaterdagavondvergadering werd geopend door het zingen van lied 36. Ouderling E. P. Young van Winschoten opende met gebed. Verder werd de samenkomst voortgezet door het zingen van lied 96. Ouderling E. Landwaard, conferentie-president van Groningen, gaf een korte toespraak ter inleiding der Conferentie, O.a. verklaarde hij dat de inwonende leden der Conferentie bevoorrecht waren om tegelijkertijd met de groote Algemeene Conferentie, die te Salt Lake City gehouden werd, te conferereen.

Ouderling J. G. Penney van Meppel, besprak den vrijen wil van den mensch en gaf een duidelijke verklaring hoe of God wetten en verordeningen ingesteld heeft om den mensch, terwijl hij hier op aarde is, te ondersteunen.

Ook werden eenige opbouwende woorden door president Char-

les S. Hyde ten gehoor gebracht. Spreker verklaarde waarom het noodzakelijk is dikwijls te vergaderen, en dat het houden van conferenties niet alleen is met het oog om vele vreemden tegenwoordig te zien, maar hoofdzakelijk voor de opbouw der Heiligen in de omliggende gemeenten. Vele andere nuttige dingen werden aangehaald door den spreker.

De samenkomst werd geëindigd door het zingen van lied 93, waarna ouderling Wm. F. King van Groningen, een dankzegging opzond.

De Zondagmorgenvergadering werd aangevangen door het zingen van lied 1. Daarna werd gebeden door ouderling J. Ruitenbeek van Harlingen en vervolgens door het zingen van lied 67 voortgezet. Ouderling E. Landwaard besprak het onderwerp van Orde. Het Huis Gods is door orde samengesteld, en er is maar één weg tot zaligheid en niet vele. Daarom heeft de Heere beginselen vastgesteld, die door geen mensch verbroken kunnen worden. Deze beginselen zijn: Geloof, Bekeering, Doop en Oplegging der handen voor het ontvangen van de gave des Heiligen Geestes. Ouderling H. J. Johnson van Groningen, die eervol ontslagen is, gaf een verklaring van het herstelde Evangelie, hoe of het in allen eenvoud wederom aan de oprechte kinderen der menschen wordt gebracht.

Als tusschenzang werd gezamenlijk lied 120 gezongen.

De zending van den mensch en zijn roeping op deze aarde werd op zeer schoone wijze door ouderling John v. d. Werff besproken. Hij toonde aan, dat er werkelijk een God bestaat, en dat die God ook de Vader onzer geesten is en hoe of Hij het pad aanwijst dat ons zal leiden tot zaligheid. Tot slot werd lied 93 gezongen en door ouderling F. J. Murdock, secretaris der Zending, dank gezegd.

Om twee uur was de zaal op het Schuitediep geheel gevuld en werd zij aangevangen door het zingen van lied 91 en gebeden door ouderling Lindberg van Winschoten. Vervolgens werd lied 7 gezongen. Nadat het H. Avondmaal bediend was, werden de autoriteiten der Kerk in Zion en die van deze Zending voorgelezen en goedgekeurd.

Ouderling Q. C. Clayton van Harlingen, was de eerste spreker. Hij verklaarde de waarde van het Priesterschap, hoe of zij verloren is gegaan en volgens de beschrijvingen van den Bijbel geschied is. De zegeningen, die weggelegd zijn voor degenen, die hun plichten betrachten, werden besproken door ouderling A. Sieverts, assistent-redacteur van „De Ster”. Vervolgens sprak Pres. C. S. Hyde aangaande het voorbeeld van een Heilige der Laatste Dagen, en de vruchten die daaruit zullen voortkomen.

Als slotzang werd lied 173 gezongen en door ouderling H. Noorda van Haarlem een dankzegging opgezonden.

De avondvergadering was goed gevuld met ernstige toehoorders en er kon opgemerkt worden dat ook dáár de geest des Heeren in

ruime mate aanwezig was. Door het zingen van lied 41 werd geopend. Ouderling Wm. J. Dalebout van Amsterdam, zond een gebed op. Na het zingen van lied 53 trad ouderling R. R. Merrill van Meppel als eerste spreker op en besprak op klare wijze den vrijen wil van den mensch. Hij weerlegde de wisselvalligheden, die plaats gevonden hebben vanaf den tijd van onze eerste ouders; hoe of ook zij den vrijen wil bezaten van de vrucht te nemen. Ook verklaarde hij dat Jezus Christus uit vrijen wil zijn leven gegeven heeft, en dat door Zijn verzoening wij genade ontvangen hebben om het Koninkrijk van God te beërven. Verder gaf hij te kennen dat zaligheid verdiend moet worden, en niet alleen door geloof. Ouderling J. Kooiman van Den Haag verklaarde het onderscheid tusschen de persoonlijkheid van den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest. En dat wij door den doop bekennen dat Jezus de Christus is.

Door Cis Lanora S. Hyde, pres. der Zusterhulpvereeniging, werd een solo ten gehore gebracht, getiteld: „De Vriend der Kinderen”.

Als laatste spreker voerde pres. Hyde het woord en besprak feiten aangaande het herstelde Evangelie. Spreker haalde verschillende verdraaide instellingen aan, die door de Christengelooven uitgeoefend worden. O.a. verklaarde hij de juiste wijze van doopen en de daarop volgende zegeningen.

De Conferentie werd geëindigd door het zingen van lied 124, waarna ouderling Weston van Groningen, dank zegde.

Maandagmorgen te 11 uur werd een zendelingenvergadering gehouden en vele dingen besproken. Ook sprak pres. Hyde zijn tevredenheid uit over de welgeslaagde Groningsche conferentie en moedigde de aanwezigen aan in al hun plichten te volharden, opdat zij spoedig in staat zouden zijn de vruchten van den gedanen arbeid te plukken.

Aan de Heiligen der Laatste Dagen en mijn vrienden in Holland.

Meer dan anderhalf jaar van mijn Zending terug zijnde, leven wij in geluk met elkander in het land van Zion, dat terzijde gezet is door God onzen Eeuwigen Vader. Doch het is met den meesten ernst en liefde in mijn hart, om terug te zien op deze zending, een niet-te-vergeten-ondervinding, waar ik de liefde won en ontving van de Heiligen der Laatste Dagen. Wat zou ik gelukkig zijn wederom onder u te kunnen arbeiden en uw liefde te kunnen smaken. Want er is geen grootere prijs dan lief te hebben, elkander

lief te hebben, en ook onze vijanden die ons haten. Heiligheid, eerlijkheid, schoonheid, verdraagzaamheid, respect voor het priesterschap en de mannen, die het met eere en reinheid dragen, maar met al deze dingen God bovenal lief te hebben, zijn schoone dingen. Terwijl ik ernstig over dit leven denk, voor mijn medenatuurgenooten en mijzelf, geef ik u deze vragen in overweging. De man, die een talent ontving van God, was bevreesd. Hij had geen moed en geen verlangen genoeg om het Woord van God uit te vinden en hij begroef het talent.

Toen de dag van afrekening kwam, stond hij angstig rond te zien, want hij voelde dat God verantwoording zou vragen van hem of haar, die hij naar deze aarde gezonden had met talenten. Deze gelijkenis is doelende op onze geheele plicht van het leven, opdat wij onze talenten zullen vinden en ze leeren te gebruiken, in andere woorden, dat wij het karakter van ons leven leeren kennen en op nuttige wijze besteden. In het vinden van uw leven meent gij het beste en hoogste in uzelve gevonden te hebben. Het oprechte leven meent gij te kunnen zien, gevoelen en te weten, het meent de zon te kunnen zien rijzen en dalen met artistische oogen; te gevoelen de trilling van muzick met de ziel van Mozart; en te weten de diepte van philosophie, als het werd gekend door Socrates. Het heeft de meening van gerechtigheid en meet den man niet bij zijn naam of geld, maar bij wat hij is en wat hij doet. Wanneer gij uw leven gevonden hebt, geeft het weg. Geeft het vrij in een gezang, welke het vermoeide hart streelt en fluistert vrede in de verwarde ziel, geeft het in edele gedachten, die de snaren van onze eeuwige intelligentie aanraken. Geeft het in sympathie aan hen, die in moeilijkheden verkeeren en lijdende zijn; geeft het tot Gods grootste werk, hetwelk verhooging en eeuwige zaligheid behelst voor den mensch. Jezus, de man van smart, had geen plaats zijn hoofd neder te leggen, doch heeft zijn leven opgeofferd voor het behoud onzer ziel. Hij leefde voor anderen en dat is het volmaakte leven.

Wij wenschen Gods onbegrensde zegeningen voor Holland met zijn inwoners, en vooral zijn heiligen en zendelingen.

Onze hartelijke groeten van over den Oceaan en tot wederziens,

Uw Broeder,

H. LANDWAART en familie.

Algemeene beschaving en ontwikkeling van het kind.

Ieder persoon in de wereld heeft een ideaal, waarnaar hij streeft; de eene mensch streeft naar geld, weer een ander naar eer enz. Wij als Heiligen der laatste Dagen streven ook naar een ideaal, het Evangelie van den Zaligmaker, onzen Heiland en Ver-

losser Jezus Christus, indien wij hetzelfde in practijk willen brengen. Wij als vaders en moeders moeten eerst trachten onze idealen te ontwikkelen, alvorens onze kinderen te kunnen onderrichten en het is van het grootste belang. Nu is de vraag, hoe zullen wij onze kinderen opvoeden, want een kind is als 't ware een bundel van mogelijkheden. Het is in de wereld gezonden om opgevoed en geoeffend te worden tot een volmaakt wezen; een kind heeft den invloed der ouders noodig; zij zijn verplicht hun kinderen te verzorgen, rein te houden, maar ook hun karakters te bestudeeren; ze moeten hen vroeg leeren bidden en hen vertellen dat God over hen waakt. Vader en moeder moeten altijd oprecht met elkander omgaan, en ook met hun kinderen; zij behooren hen altijd een goed voorbeeld te geven, vooral in huis. Ze moeten hun kinderen leeren vroeg naar bed te gaan, want dat is gezond; hun kleederen altijd netjes in orde te houden, altijd behoorlijke taal te spreken; ze moeten hen leeren beleefd en vriendelijk te zijn tegen iedereen. Het gebeurt dikwijls dat kleine kinderen bij gesprekken van volwassen menschen tegenwoordig zijn, dat is ook niet goed; ouders moeten hun kinderen orde en regel leeren, overal alles op hun plaats te brengen waar het behoort, hetzij speelgoed, boeken of andere dingen; ze moeten leeren zelfstandig te zijn. Niet zeggen: wil je dit of dat voor mij doen, maar trachten eerst zelf te laten probeeren. Daardoor leeren ze onafhankelijk te zijn, zoodat het goed is in hun leven als ze zelf hun dagelijksche benoedigdheden moeten verdienen. We moeten hen leeren liefde te koesteren voor bloemen en dieren; ook dezen hebben gevoel; het goed van anderen niet te beschadigen; ook zich niet te bemoeien met andermans zaken. Ouders moeten hun kinderen leeren, dat als ze bij een patroon gaan werken, zij hun werk goed moeten verrichten, net of het van henzelf was; nooit te laat komen, want dat is een afschuwelijke gewoonte, een goede vergelijking kan men nemen van de vijf wijze en de vijf dwaze maagden.

Onze kinderen moeten altijd iets te doen hebben, zoodat zij zich nimmer vervelen; wij moeten hun goede lectuur bezorgen; ook is het van groot belang muziek in huis te hebben, de ouders en de kinderen moeten nu en dan afleiding hebben; moeder vooral moet trachten altijd vriendelijk te zijn tegen de huisgenooten. Een goede moeder zal nooit de zorgen, die zij somtijds heeft, laten merken aan de andere huisgenooten. Zij is altijd vroolijk en blijde, en doet met liefde haar plicht. Wij hebben niet het recht onze kinderen te dwingen; als wij hun iets opdragen om te doen, een hoodschap of iets anders, zou moeder dat vriendelijk vragen, niet het kind afsnauwen of harde woorden toevoegen. Het kind slaan is ook niet goed; we moeten het zoo weten aan te leggen, dat we met onze oogen de kinderen beïnvloeden; ze moeten leeren zuinig te zijn, spaarzaam en eenvoudig, een ideaal vormen om zelf hun kleederen te maken als het meisjes zijn; geen schulden maken;

we moeten altijd onze kinderen moed inspreken, want ze hebben ook wel iets dat hen hindert; wij als ouders zijn verplicht om te waken voor onze kinderen, want ze zijn ons door God geschonken. De beste mannen en vrouwen zijn diegenen, die hun leven wijden aan den dienst van God: deze zijn het ook, die hun kinderen leeren de idealen, welke in het Evangelie van Christus te vinden zijn.

Ontslagen.

De volgende zendelingen zijn eervol ontslagen van hun werkzaamheden in de Nederlandsche Zending, om naar hun vaderland terug te keeren: Ouderling Clair E. Brown, die werkzaam is geweest te Amsterdam, Leeuwarden, Harlingen, Zutphen, Winshoten, Nieuwe Schans en Rotterdam.

Ouderling J. H. Johnson, die geruimen tijd te Rotterdam secretaris der Zending is geweest, heeft later te Gouda en Amsterdam gewerkt en in Groningen zijn werk voleindigd.

Er zijn schatten, die in het hart opgelegen zijn, schatten van liefdadigheid, vroomheid, gematigdheid en soberheid. Deze schatten neemt de mensch na zijn dood met zich. *(Buddha.)*

Er kan geen vooruitgang, noch succes zijn zonder opoffering, en het wereldsche succes van den mensch zal in die mate zijn, dat hij zijn verwarde, dierlijke gedachten opoffert en zijn gedachten zet op de ontwikkeling van zijn plannen en de versterking van zijn vastberadenheid en zelfvertrouwen. En hoe hooger hij zijn gedachten zet, hoe mannelijker en oprechter hij zal worden, hoe grooter zijn succes en hoe meer gezegend en volhardend hij in zijn daden zal zijn. *(Allen.)*

INHOUD.

Toespraak' gehouden door James E. Talmage . . . blz. 133 Wat de wereld wensch. . . „ 140 Hoe kan Christus ons zalig maken „ 141 Verslag van de Groningsche Conferentie „ 143		Aan de Heiligen der Laatste Dagen en mijn vrienden in Holland blz. 145 Algemeene beschaving en ontwikkeling van het kind „ 146 Ontslagen „ 148 Bladvullingen „ 148
--	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.